

РЕШЕНИЕ

№ 4005

гр. София, 20.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора
Първолета Станчева, като разгледа дело номер **4577** по описа за **2020**
година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно -
процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните
нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/
срещу решение № 27549 от 29.01.2020 г. по НАХД № 11842/2019 г. на Софийски
районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №
81/17.06.2019 г., издадено от председателя на КРС, с което за нарушение на чл. 334б,
ал. 1, т. 15 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ вр. чл. 14, пар. 1, ал. 1 във вр. с
чл. 14, пар. 1, ал. 6 от Регламент (ЕС) № 531/2012, на [фирма] е наложено
административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 000 /двадесет
хиляди/ лева. Твърди се, че обжалваното решение е незаконосъобразно, поради
нарушения на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила.
Моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалваният съдебен акт и
вместо него се постанови друг, с който да се потвърди НП. Претендира присъждане на
разноски. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът, се представлява от юрк. Х., взима становище за неоснователност на
касационната жалба.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА**, взема становище за
неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 27549 от 29.01.2020 г. по НАХД № 11842/2019 г., СРС е отменил НП № 81/17.06.2019 г., издадено от председателя на КРС, с което за нарушение на чл. 334б, ал. 1, т.15 от ЗЕС, във вр. чл. 14, пар. 1, ал. 1 във вр. с чл. 14, пар. 1, ал. 6 от Регламент (ЕС) № 531/2012 на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че в хода на производството са допуснати нарушения от административнонаказващия орган, както и че незаконосъобразно е прието наличието на основание за реализиране на административнонаказателна отговорност.

Фактите и обстоятелствата са установени правилно от СРС и кореспондират със събраните по делото доказателства. Въз основа на тях обаче, въззивният съд е направил неправилен извод, че [фирма] е неправилно санкционирано на основание чл. 334б, ал. 1, т. 15 от ЗЕС за административно нарушение, което изпълва състава на чл. 14, пар. 1, ал. 1, във вр. с чл. 14, пар. 1, ал. 6 от Регламент (ЕС) № 531/2012. Съобразно цитираната за нарушена разпоредба, всеки доставчик на роуминг, освен ако клиентът не го е уведомил, че не желае тази услуга, предоставя на клиента при влизането му в държава-членка, различна от тази на неговия местен доставчик, автоматично, без неоснователно забавяне и безплатно основна персонализирана информация за цените за роуминг (с включен ДДС), които се прилагат за осъществяването и приемането от този клиент на повиквания и за изпращането на SMS съобщения в посетената държава-членка. В процесния случай от доказателствата безспорно се установява, че дружеството е извършило вмененото му административно нарушение като не е изпълнило задължението си към свой абонат, без той изрично да е уведомил доставчика, че не желае тази услуга. Тежестта на доказване на изпълнение на задължението за предоставяне на информация се носи от дружеството. В процесния случай [фирма] не е успял по категоричен и безспорен начин да докаже твърденията си за изпълнение на задължението за предоставяне на основна персонализирана информация на свой абонат – [фирма], за телефонни услуги – мобилен номер [ЕГН], ползвани при влизането му на територията на Британски Вирджински острови и регистрирането в мрежата на „LIME Британски Вирджински острови“, информационни съобщения с цените (с включен ДДС) на услугите в роуминг, които се прилагат за осъществяването и приемането от този клиент на повиквания и за изпращането на SMS съобщения в посетената държава. А. дори напротив, твърденията на касатора са за възможност за получаване на уведомителни съобщения, които се презентират като друг остров, но „важното било, че приложимите цени за ползваните услуги в К. басейн са били еднакви“, т.е. налице е категорично неизпълнение на задълженията, произтичащи от Регламент (ЕС) № 531/2012..

Административнонаказващият орган обаче е наложил наказание над минималния размер на имуществената санкция, предвидена в санкционната норма, без да изложи мотиви в тази насока и без да са ангажирани доказателства за други извършени

нарушения от този вид, както и доказателства, които потвърждават санкционните актове за тези нарушения да са влезли в сила.

Преценени, тези обстоятелства дават основание на настоящия съдебен състав да счита, че процесното НП следва да бъде изменено, като се намали наложената санкция в минимален размер, предвиден в санкционната норма на чл. 334б, ал. 1, т. 15 от ЗЕС. Съгласно цитираната разпоредба, на предприятие, предоставящо услугата роуминг чрез обществени електронни съобщителни мрежи, което наруши изисквания на Регламент (ЕС) № 531/2012, се налагат имуществени санкции, както следва: т. 15. за нарушение на чл. 14 от регламента - в размер от 10 000 до 100 000 лв.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, а НП да бъде изменено.

С оглед изхода на спора и съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, и направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ решение № 27549 от 29.01.2020 г. по НАХД № 11842/2019 г. на Софийски районен съд, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 81/17.06.2019 г., издадено от председателя на КРС, с което за нарушение на чл. 334б, ал. 1, т. 15 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ вр. чл. 14, пар. 1, ал. 1, във вр. с чл. 14, пар. 1, ал. 6 от Регламент (ЕС) № 531/2012, на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева, като НАМАЛЯ размера на имуществената санкция на 10 000 (десет хиляди) лева.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК], да заплати на Комисията за регулиране на съобщенията, юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.